# Pregaria.cat

**Entrada**

## Pregària i felicitat (II)

**Felicitat de la comunió.** Pregar és entrar en comunió de fe amb Déu i amb les obres de Déu. Generalment la fe és una experiència personal, ajudada per Ell, per la qual afirmem la realitat, sense veure-la ."Benaurats els que creuran sense haver vist". Crec i sé que crec, encara que del contingut d'aquesta fe no en tinc experiència actual. Altres vegades, però, la fe va acompanyada d'una experiència de comunió. Crec i visc en comunió amb el que crec. Aquesta situació de fe i comunió dóna una felicitat notable, perquè uneix la persona de l'orant amb realitats que sobrepassen la seva normal experiència. Comunió amb Déu, comunió amb la creació, comunió amb altres persones, comunió amb un tot global sense confusió.

**Felicitat en fer present als altres.** "Prega per mi, si us plau", "T'he tingut present en l'oració","Oi, que pregareu en tal circumstància"... són peticions habituals en la comunitat cristiana. A vegades es donen perquè Déu faci el que nosaltres volem o pensem que és bo, és una pregària de petició. Jesús la va recomanar i va prometre'ns que sempre seria escoltada. Sovint no de la forma que pensem, sinó segons aquella que el Pare vol, i vol el millor per a nosaltres. Pregar pels altres, pels que ens ho demanen o pels que no ens han demanat, pregar perquè es faci la Voluntat de Déu, segons el seu designi, pregar de forma desinteressada pot comunicar, pau, harmonia i un tast de felicitat. Aquesta forma d'estimar gratuïta, quan neix del cor, quan és sincera és agradable al Senyor. És suficient , per exemple, dir: " Senyor... i el nom de la persona".

**Felicitat per estimació** A mesura que passa el temps generalment la pregària es va simplificant. Hi ha com un suau trànsit de la meditació a la contemplació i de la contemplació a la pregària afectiva. No és que s'anul·li la dimensió mental, el discurs i la reflexió, sinó que som convidats i moguts a centrar-nos més en l'estimació, fins que aquesta va prenent una dimensió preponderant. L'estimació, com a do rebut per l'Esperit Sant, il·lumina la presència, la relació, la comunicació i la unió. Aquesta llum no és exterior a totes aquestes realitats, sinó que d'alguna manera les acompanya com a consciència directa del que està passant entre Déu i el seu fill o filla. I el que passa és una mostra del Déu Amor que estima el fill o la filla que són també éssers per a l'amor.

**Felicitat instantània.** Ens referim a aquella que acompanya una donació, un servei, una decisió, una acció gratuïta, la lluita per una causa justa, l'acompanyament d'una persona que pateix... i tantes i tantes realitats de la vida en les que, de forma natural o meditada donem prioritat als altres per amor. El toc interior diu: "Sí, hi estic d'acord".

Jesús Renau sj.